

Patrick Modiano, nobel de literatura 2014

Patrick Modiano és un important novel·lista francès (Boulogne-Billancourt, 1945), molt poc amant de sortir als mitjans de comunicació i, aparentment, força tímid, que escriu des dels 19 anys i compta amb més de 30 novel·les i també amb el prestigiós premi Goncourt, que va rebre el 1978 per l'obra *Carrer de les botigues fosques*. Se li va atorgar el premi nobel de literatura del 2014. L'acadèmia sueca va argumentar que li concedia el premi "pel seu art de la memòria amb el qual ha evocat els destins humans més difícils de retratar i ha desvelat el món de l'ocupació".

Situa les seves novel·les al segle XX, sobretot als anys quaranta i seixanta. Un període, diu ell, caòtic, quan la gent va aprendre a viure de negocis poc clars, del mercat negre, de la compravenda de béns de titularitat dubtosa,... enmig d'històries de les quals no n'acabes de treure mai l'entrellat. Retrata un món ple d'incerteses: "Si hagués viscut al segle XIX hauria escrit novel·les rurals, llargues novel·les rodones i completes. Però en aquesta època tot és fragmentari i les grans ciutats afavoreixen que la petja de les persones es perdi" (El país, 25/11/14).

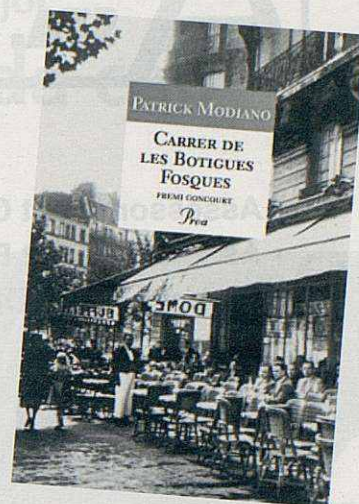
La gran ciutat és París, un París en blanc i negre, més aviat oníric, però amb una concreció i exactitud gairebé exagerades quan parla dels carrers, de les places, dels bars, de les botigues, dels garatges, de les estacions de tren,... No és el París dels grans edificis històrics i turístics, és el que ell ha viscut. En diu zones neutres on la gent s'hi està de pas, com la Louki, la protagonista de *El cafè de la joventut per-*

duda, que es refugia en un hotel al número 24 de la Rue Cels. O el nom de la Dora Bruder, protagonista d'una història sobre la desaparició d'una noia el 1941, que es troba esculpit en pedra al Mur dels Noms, on hi ha gravats per ordre alfabètic els 76.000 jueus deportats (Memorial de la Shoa, al barri de Marais).

Els personatges de les novel·les de Modiano cerquen la seva identitat o poden estar perduts enmig d'una atmosfera indefinida. Les noies, Margaret Le Coz de *L'horitzó*, Louki de *La joventut perduda* o Denise Carrer de *les botigues fosques*, són enigmàtiques, fràgils, amb pocs lligams amb el món, com si visquessin de pas. La memòria i els records formen part de les seves vides, com també la dificultat per oblidar, com passa sovint, que vols desfer-te d'algun record i sempre retorna d'una manera o altra.

Modiano és un dels escriptors que connecta més amb aquesta sensació que vivim sense saber on agafar-nos, que no podem acabar d'establir vincles, a l'intempèrie; connecta amb aquesta part desempaçada de nosaltres mateixos, això sí, sense derrotisme ni desesperació, tal com és!

Fina Danti

C/. Font de Sant Cristòfol, s/n.
08187 Santa Eulàlia de Ronçana
www.jardipi.com

Tel. 93 844 65 56
Fax: 93 844 66 95
jardipi@jardipi.com